

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Patriarchæ Alexandrino.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

super his quæ proponerent melius instrui valeremus, eidem beneficium fecimus absolutionis impendi, mandantes ut eos in locis suis recipi facias salva ordinis disciplina. Volentes igitur ut si qua in Ecclesia vestra corrigenda sunt, in melius corrigantur, venerabili fratri nostro Archiepiscopo Bituricensi & dilectis filiis de Pratea & de Varenis Abbatibus Cisterciensis ordinis Bituricensis diocesis dirigimus scripta nostra, ut ad vestram Ecclesiam accedentes, quæ ibidem invenerint contra regulam deformata, nostra freti auctoritate sublato appellationis obstaculo studeant reformare, contradictores censura ecclesiastica compescendo. Tales itaque vos in his exhibere curetis quod zelari merito videamini vestri ordinis honestatem, & huiusmodi contentiones & rixæ penitus sopiantur: quia servus Dei non oportet, secundum Apostolum, litigare. Illud autem quod in rescripto nostro de computatione annis singulis facienda conditionaliter dicitur, intelligi volumus absolute; nihilominus injungentes ut clericus sive laicus de ordine vestro, quem constiterit in canonem lætæ sententiæ incidisse, tamquam excommunicatus ab omnibus evitetur donec per hebdomadarium sacerdotem vel per te, filii Prior, fuerit absolutus. Datum Laterani 1x. Kal. Januarij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

P A T R I A R C H Æ
Alexandrino.

GRatum gerimus & acceptum, & fraternitatem tuam dignis in Domino laudibus commendamus, quod, sicut ex litteris tuis nobis directis accepimus, circa illos qui Alexandria ac Babylonia sunt captivi diligentiam adhibes pijs patris, & ad liberationem ipsorum impendis operam diligentem; & ne periculum negationis incurrant, nobis humiliter supplicasti ut calamitates eorum & angustias quas sustinent attendentes, pro liberatione ipsorum fratribus militiae Templi & Hospitalis necnon Regibus & Principibus orientalis provincie scribere dignaremur. Nos autem, qui cum Apostolo dicere possumus, *Quis infirmatur, & ego non infirmor, quis scandalisatur, & ego non uror*, etsi in tribulationibus eorundem paterno compatiamur affectu, in eo tamen consolationem recipimus qui secundum Apostolum pater misericordiarum & totius consolationis est Deus, qui nos in omni tribulatione nostra misericorditer consolatur, illud in eis spe-

rantes implendum quod veritas, quæ mentiri non novit, in evangelio protestatur: *Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum celorum, Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur*. Sanè habito super hoc cum fratribus nostris diligenti tractatu, petitionem tuam quam captivorum ipsorum favore perpendimus apostolice prosequendam, venerabili fratri nostro Patriarchæ Ierolymitano apostolice sedis Legato nostris dantes litteris in mandatis quatinus ex parte tam nostra quam sua præscriptos fratres ac Reges & Principes in nomine Domini exhortetur, consulendo fideliter & efficaciter inducendo ut ad redemptionem illorum per congruam commutationem intendant, & contra persecutores fidei Christianæ his pro fide Christi potentibus armis utantur quibus utique Dominus vim suæ virtutis creditur facilis impensurus, cumque hoc acceptabile opus populus intellexerit Christianus, ad subventionem eorum liberaliter suas manus extendat, & nos, si devotè fuerimus exaudire, debemus eos in petitionibus suis plenius exaudire; quicquid autem super hoc actum fuerit idem Patriarcha nobis non differat intimare; ut per suam relationem instructi, juxta quod nobis divina suggererit inspiratio, procedamus. Cum igitur tamquam aurum in fornace Dominus suos probet electos, fraternitatem tuam rogandam duximus & monendam, per apostolica scripta mandantes quatinus captivos ipsos efficaciter exhorteris ut non deficiant in tribulationibus suis: quia non sunt condignæ passionibus hujus temporis ad futuram gloriam quam in nobis Apostolus asserit revelandam; & fidelis est Deus, qui eisdem supra id quod possunt tentari minimè patietur, sed faciet cum tentatione proventum, ut valeant sustinere. Id enim quod in præsentem sustinent, est utique momentaneum, sed in eis pondus æternæ gloriæ operatur, si tamen usque in finem viriliter in incepto certamine duxerint persistendum: quia si legitime consummaverint bonum certamen quod hactenus certaverunt, de reliquo ipsis corona iustitiæ reponetur. Quædam autem de ipsis audimus quæ cum dolore referimus & pudore: quia ipsi nonnulla committunt impia & nefanda, per quæ non solum divinam maiestatem offendunt, verum etiam apud incredulos Christianam religionem infamant, propter quod maximè circa liberationem ipsorum supernæ miserationis retardatur

*Epist. 146.
Consolatur
captivos Christianos.*

effectus, à quibus tu eos salubribus monitis & consiliis studeas revocare, talem te ipsum in servitute divina fatagens exhibere ut ab his qui sunt intus & ab his qui sunt foris bonum habere testimonium merearis. Ceterum, sicut nobis scripsisti, præfati captivi non habent nisi quandam vetulum sacerdotem qui eis possit ministrare divina. Vnde fraternitatem tuam humiliter rogaverunt ut unum ex ipsis in ecclesiasticis ministeriis eruditum in Diaconum promoveres, quod tu sine nostra licentia facere noluisti. Nos autem ut in hoc eorum adimpleas desiderium suademus, ordinandi eum tibi liberam concedentes auctoritate apostolica facultatem. Datum Laterani x. v. Kal. Februarij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

P A T R I A R C H Æ
Hierosolymitano apostolicæ sedis
Legato.

Recepimus litteras doloribus plenas & miseris cumulatam quas apostolatu nostro miserunt venerabilis frater noster Patriarcha Alexandrinus & qui Alexandria sunt captivi, ærumnas & pressuras quas sustinent exponentes, & postulantes suppliciter cum gemitu & mœrore quatinus ad liberationem eorum misericorditer intendamus, inducendo fratres Templi & Hospitalis ac Reges & Principes orientalis provincie ut per commutationem captivorum ad liberandum illos inclinent animos cum effectu; ne propter acerbiteriam pecuniarum quas longo tempore sunt perpeffi apostatate cogantur, cum prompto sint spiritu parati tantum illis exhibere servitij quantum solet eisdem ab infidelibus captivis impendi; nihil amplius postulantes ab eis quam quod ipsi sunt soliti hujusmodi exhibere captivis, ut saltem hoc modo periculum negationis evadant. Nos autem super hoc habito cum fratribus nostris diligenti tractatu, petitionem eorum favore perpendimus apostolico prosequendam, cum ipsi pro defensione fidei Christianæ captivitatem incurrerint & teneantur quasi pro Christo captivi, qui fidelibus suis dicturus est in iudicio: *Venite benedicti patris mei, percipite regnum quod vobis paratum est ab origine mundi; quia in carcere eram, & venistis ad me. quandiu enim fecistis hoc uni de fratribus meis minimis, mihi fecistis.* Et è contrâ dicturus est reprobis: *Discedite à me maledicti in ignem æternum qui paratus est diabolo & angelis ejus.* Quasi diceret manifestus: Qui quempiam

Tom. II.

meorum fidelium à carcere liberaverit, & ego illum eripiam ab inferno, ne cum diabolo & angelis ejus perpetuò crucietur in igne gehennæ, sed cum angelis sanctis in regno Dei perenniter gloriatur. Cum ergo captivis hoc humanitatis solatium & ex officio caritatis & ex præcepto Domini debeat, transgressores profectò videntur qui nolunt, cum possint, ad redemptionem intendere captivorum, pro qua secundum constitutiones canonicas & legitimas diltrahi debent ecclesiastica bona, quæ in aliis casibus alienari non licet. Verendum est enim ne secundum Apostolum non sint justitiæ divinæ subiecti, si qua forsitan contra hoc suam justitiam statuerunt, legem Dei propter traditiones hominum dimittentes, volendo plus rebus consulere quam personis, pecunias magis quam animas diligentes, quod irrefragabili videtur argumento convinci, si certè quos liberant pro pecuniis acquirendis, nolint pro redimendis fratribus liberare. Cupientes igitur utrorumque providere saluti, fraternitatem tuam rogandam duximus & monendam, per apostolica scripta mandantes quatinus ex parte tam nostra quam tua præscriptos fratres ac Reges & Principes in nomine Domini exhorteris, consulendo fideliter & efficaciter inducendo ut ad redemptionem illorum per congruam commutationem intendant & contra persecutores fidei Christianæ his pro fide Christi potentibus armis utantur quibus utique Dominus vim suæ virtutis creditur facilius impensurus; cumque hoc acceptabile opus populus intellexerit Christianus, ad subventionem eorum liberaliùs suas manus extendant, & nos, si devotè fuerimus exauditi, debeamus eos in petitionibus suis plenius exaudire. Quicquid autem super hoc actum fuerit nobis non differas intimare, ut per tuam relationem instructi, juxta quod nobis divina suggererit inspiratio procedamus. Datum Laterani Idibus Januarij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

V N I V E R S I S C A P T I V I S
in Alexandria & Babylonia constitutis.

Recepimus litteras doloribus plenas & miseris cumulatam quas tam vos quam venerabilis frater noster Alexandrinus Patriarcha nostro apostolatu direxistis, ærumnas & pressuras &c. in eundem fere modum ut in superiori qua mittitur Patriarchæ Hierosolymitano usque periculum negationis evadant. Nos autem, qui cum Apostolo

DD dd ij

Epist. 147.
De commutatione captivorum.

Epist. 148.
Super eodem.